

Внук Б. Антоненка-Дадидовича перебуває на лікуванні у Вашингтоні

Вашингтон. — У четвер, 6-го квітня ц.р., у супроводі своєї матері прибув до Вашингтону на лікування молодий, талановитий письменник, внук письменника Бориса Антоненка-Дадидовича — Олесь Тимошенко.

На думку спеціалістів, Олесь заразився радіацією після Чорнобильської катастрофи і за посередництвом письменника Юрія Шербака та за допомогою відомого американського спеціаліста д-ра Роберта Гейла був зразу після прибуття до Вашингтону прийнятий на лікування у відомому Кравіовому інституті здоров'я.

Олесь Тимошенко народився 12-го листопада 1968 року в Києві. Його батько — письменник Борис Тимошенко, а мати Ярина — бібліотекар.

У 13 років життя, Олесь захопився театром і кіно. Займався в драматичному гуртку. Закінчився режисурою і сценарієм місцевою школою. Після закінчення середньої школи він отримав акторську освіту в театральній студії при Театрі ім. І. Франка. В 16 років почав писати і виконувати пісні. На цей час припадають його перші письменницькі спроби — писання коротких оповідань (одно з них поміщене на ст. 2 цього числа).

Кілька днів після чорнобильської катастрофи Олесь поїхав до Києва і в жовтні того ж 1986 року почав тяжко хворіти. Від того часу перейшов на лікування у найкращих клініках й інститутах Києва і Москви, але все лікування було безрезультатне. Його визнали інвалідом першої категорії і він отримав пенсію, з якої й жив.

У лютому цього року його мати почала шукати допомоги за кордоном. І так він опинився у Вашингтоні під опікою визначних американських спеціалістів у ділянці захворювань радіацією. Вкоротці мати повертається в Україну, а Олесь залишається у Вашингтоні сповнений вірою і надією на повне видужання.

Бажаючи можуть писати до Олеса на таку адресу: Oles Tymoshenko, 6202 Carnegie Dr., West Bethesda, Md. 20817.

О. Тимошенко

Українські політичні партії розглядають актуальні проблеми

С. Бавнд Брук, Н.Дж. — В минулу суботу, 6-го березня ц.р., тут в одній із залів Центру Української Культури відбулася чергова сесія Конференції Українських Політичних Партій і організацій (КУППО). При явних були представники ОУН, УРДП, УНДОГ, Сел. Партії, УДРУХу і Ради Прихильників УНР, разом 16 осіб. Запрошеним гостем з Торонто, Канада, був голова ІСНО Павло Дорожницький. Запрошений голова Закарпатського Представництва Гельсінкської Спільноти Микола Руденко не міг прийти, бо авіація до Європи. Вивелим листом виправдав свою неприязність голові Організації Гетьманів-Державників д-р Б.Коваль.

Голова КУППО, д-р Зенон Гордиський, який весь час проводив, задавав на вступі, що саме тепер, літом 1989 року, мінає 10 років від заснування КУППО. В інформаційній доповіді він дав нарис діяльності та завдань цієї спільної клітинної партії і організації. КУППО — це форум для дискусій і шукання висновків та синтез у зв'язку з актуальними проблемами української діяльності в Україні та діаспорі. КУППО визнає ЗП УГС і УАКРад, Висла-но численні меморіали та листи до Білого Дому й Конгресу. На доказ доповіді пред'явив кілька копій внесених меморіалів. У керівних американських державних колах КУППО зробило собі вже добре ім'я, що доказом є негайне підтвердження секретаріатом Білого Дому згаданих звернень. Зокрема зголошено обширний меморіал про Чорнобиль, за що отримано подяку. Втримуватися зв'язок з рухом спротиву у Польщі. Була активна участь у Гельсінкських конференціях у Мадриді і Відні. Від січня 1987 року береться участь у видаванні неперіодичного різномовного журналу малого формату „Акорд” — два числа вийшли українською мовою. За 10 років існування КУППО постав чималий архів документів.

Голова ПУН — Микола

Плавук виголосив доповідь на тему „До завдань української визвольної політики в сучасну пору”. Шестисторінковий машинописний доповіді отримали при явній з прохобою подати свої зауваги, щоб на тій основі можна скласти певну заяву. У своїй доповіді М. Плавук затронував низку найважливіших фактів, проблем сучасної діяльності в СРСР взагалі та зокрема в Україні. Проаналізував додатні і від'ємні сторінки реформ Горбачова, вказав на небережні виступи деяких українських часописів у вільному світі, які шкодять українській справі. Підкреслив konieczність координації дій, щоб не дублювати ті самі акції з витратою енергії і грошей.

Після короткої перерви на полуденок, у другій частині наради д-р З. Гордиський подав інформацію про останній успіх трьох і піврічних заходів, щоб довести до консолідації українських політичних сил на базі Державного Центру на чужині. Після розв'язання Української Національної Ради 7-го березня 1978 року відбулися 8-ма і 9-та сесії УНРади, які затвердили докорінні зміни тексту Тимчасового закону про Державний Центр з 10-го червня 1948 року. Недавно, після довгих і затяжних розмов, вдалося дійти до зговори на форумі Консолідаційної комісії, яку покликана була до життя Президент Микола Лівницький. Базою консолідації стало порозуміння щодо нових змін у Тимчасовому законі. 10-та консолідована вже сесія УНРади відбудеться 17-19-го червня ц.р. Переведено вже вибори в виборного сектора, але ще не всі партії, учасники сесії, зголосили своїх делегатів. 10-та сесія УНРади відбудеться в одній із великих залів Центру Української Культури у С. Бавнд Бруку, збудованого ініціативи і заходами Митрополита Мстислава.

Наради КУППО відбувалися у дружній і діловій атмосфері.

Крайовий Комітет Тисячоліття відбуде пленарне засідання

Нью Йорк. — Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні відбуде своє пленарне засідання у

суботу, 10-го червня ц.р., в год. 11-й ранку, у будинку Українського Освітньо-Культурного Центру у Філадельфії. Це буде одне з найважливіших засідань комітету. Голова Президії комітету, при допомозі Ділового Комітету, запросив всі його складові частини взяти у ньому участь: членів Почесної Президії — голів Церков Блаженнішого Митрополита Мстислава, Митрополита Стефана Сулика і пастора Олександра Р. Гарбузюка від Євангельського Об'єднання, цілу Президію, яка складається з двох представників від кожної крайової церковної і світської організації. Діловий Комітет, Контрольний комітет та представників від стейт-вих, метрополітальних та місцевих комітетів чи колишніх їх голів.

Програма засідання вкліє: звіт голови, голів всіх комісій та канцелярії Ділового Комітету з проробленої праці і всіх фінансів від початку існування комітету аж до часу цього засідання, звіт Контрольної комісії, обговорення звітів плену- (Закінчення на стор. 4)

ЗАБАВА В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н.Дж. — Організація Оборони Лемківщини, Відділ 3-й влаштує в суботу, 13-го травня ц.р., о год. 9-й вечора весняну забаву. Забава відбуватиметься тут в Українській Централі, 240 Гов аве., а до танців приграватиме оркестра „Чарівні очі”. Столик заможателі можна, телефонуючи на число: (201) 772-3344.

Преторія має намір поліпшити відносини з Москвою

Йоганнесбург. — Як заявило південноафриканське радіо, Преторії слід розвивати торговельні зв'язки зі східним блоком як проти-вагу західному економічному бойкоту. Згідно з зауваженням агентства Ассошіейтед Пресс, ця передача Південноафриканської радіокорпорації знаменує собою поворот зовнішньої політики Преторії, викликаний дипломатичними ініціативами Міхаїла Горбачова.

Як пише кореспондент АП Дейвід Керрі, „тактика Горбачова змусила Південну Африку переглянути свою давню точку зору на Москву як на свого заклятого ворога, який іспірує тотальний наступ негритянських партизанів на білий уряд Південно-Африканської Республіки з метою його скінчення”.

Останнім часом СРСР і ПАР об'єднали зусилля в справі перетворення в життя плану, за яким Намібія дістає незалежність. Преторія також висловила задоволення з приводу советських заяв про те, що зміни в ПАР повинні носити мирний, а не насильницький характер. Як говориться у вказаній передачі південноафриканського радіо, „судячи з усього, СРСР визнає факт, що ПАР є регіональним державою на півдні Африки. ПАР зі своєї сторони, визнає той факт, що СРСР встановив свою присутність на півдні африканського континенту, хоч той і не входить у традиційну сферу советського впливу”. Тому взаємодія між двома країнами, неминуча, а в деяких відносинах і плодотворна.

У передачі сказано, що ПАР може поширити торговельні відносини з країнами східного блоку, не сходячи при цьому зі свого становища, вважаючи, що „комунізм жахливий”. Розширення цих зв'язків набуває особливого значення перед обличчям західних економічних санкцій.

Минулого тижня у ПАР побував перший советський дипломат від 1956 року, коли Москва і Преторія розірвали дипломатичні відносини. Кейтаван відвідав Вячеслав Устинов, який прибув туди разом з американськими, ангольськими і кубинськими представниками для наглядку за ходом виконання угоди про надання незалежності Намібії і введення кубинського офіційного корпусу з Анголи. Советський дипломат заявив, що Москва не відновить відносин з ПАР, поки та не покіньчить з апартеїдом і не надасть громадянськості рівноправності негритянській більшості.

Коментуючи цю заяву, південноафриканське радіо зауважило: „Будучи християнською країною, ПАР, у свою чергу, таурє пригнічення, що його зазнають національні меншини при комунізмі”.

У СВІТІ

МАДЯРСЬКЕ РАДІО передало в суботу, 6-го травня ц.р., текст відозви прем'єр-міністра Імре Надя, яку він виголосив у 1956 році після отримання повідомлення про вступ у Будапешт советських танків. Звертаючись до голів держав усього світу, І. Надя заявив тоді, що „загарбники намагалися скинути законний і демократичний уряд республіки”. Минулої п'ятниці на симпозиумі мадярських істориків член ЦК Мадярської соціалістичної робітничої партії Марія Ормос представила архівні документи, які свідчать про те, що колишній голова партії Янош Кадар брав особисту участь у затриманні Надя, пізніше повисшеного советськими катами.

У СТАТТІ, НАДРУКОВАНІЙ в політичному тижневику „Новос Время”, колишній голова Президії Верховної Ради СРСР Андрей Громико настанове на необхідності збереження колгоспно-радгоспної системи поряд з новими формами сільськогосподарської діяльності. Громико назвав роки насильної колективізації „кривавою сторінкою советської історії”, додавши при цьому, що ця „сторінка вже перевернута”. Кореспондент агентства Ассошіейтед Пресс відзначив подібність висловлювань Громика і становила члена Політбюро Егора Лігачова.

ОДИН З АСИСТЕНТІВ першого секретаря Мадярської соціалістичної робітничої (комуністичної) партії Кароля Гросса повідомив, що президент ЗСА Джордж Буш під час поїздки по країнах Західної Європи, запланованої на кінець травня, відвідає Будапешт. „Для мене, сказав він, це величкий задоволенням і великою честю прийняти Президента, з яким я вже давно знайомий”. Мадярський лідер далі „розшифрував”, що він має на увазі під задоволенням від візиту Буша. Мадяризна має надію дістати від американських банків велику позику на пільгових умовах. Як відомо, Буш також відвідає Польщу.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ республіканської Комуністичної партії задовольняє колективну „просьбу” 22 своїх членів про резигнацію або за станом здоров'я, або у зв'язку з тим, що деякі з них не проживають на території Естонії. Таке формулювання є зручною формою реорганізації ЦК, в якому націоналістичні елементи становлять досить впливову групу. Цікаво, що з ЦК виведений колишній перший секретар естонської компартії Карль Вайно. За словами співробітника міністерства закордонних справ Естонії Валле Фельдмана, Комуністична партія Естонії не користується в республіці ні повагою, ні популярністю. Невдачі опитування громадської думки показали, що Народний фронт підтримує коло половини естонців, а Комуністична партія дістала схвалення лише сімох відсотків опитаних.

СОВЕТСЬКА АМБАСАДА в Кабулі повідомила, що минулого тижня афганську столицю відвідав заступник міністра оборони генерал армії Валентин Варенников. У Кабулі Варенников зустрівся з головою просовєтського режиму Наджібуллою, міністром оборони Шахназавом Танаєм та іншими афганськими воєначальниками. Коментуючи візиту Вареникова, американські кореспонденти в Кабулі підкреслили, що амбасада СРСР нічого не повідомила про зміст переговорів, які генерал вів зі своїми афганськими підлеглими. Деякі газети пишуть, що афганські керівники просили Вареникова про дальшу доставку зброї і боеприпасів. Не виключено, що советський генерал картвав Наджібуллу і його прибічників за немілє використання советських ракет „Скад” кляси „земля-земля”. Ця ракета може знищувати ціль на віддалі 200 миль. Маріонетковий режим використовує їх для обстрілу позицій муджагедінів поза Кабулом. Недавно така ракета знищила школу в місті Газні (85 миль від столиці), вбивши 60 школярів і поранивши десятки дітей. Про цей випадок кабульський уряд не сказав ні слова.

ЗАКІНЧИЛАСЯ КАР'ЄРА Я. КАДАРА

Будапешт. — На пленумі Центрального комітету Мадярської соціалістичної робітничої (комуністичної) партії, який закінчив тут працю, прийнято рішення позбавити Яноша Кадара президентського поста і вивести його зі складу ЦК. Таким чином завершилася політична кар'єра людини, яка очолювала комуністичну партію і уряд країни від 1956 року, коли советська армія потопила в крові мадярську революцію, і до травня 1988 року, коли крило партійного керівника зайняв Кароль Грос. Я. Кадар все ще залишався на символічному пості президента і зберігав за собою місце в Центральному комітеті партії. Тепер його позбули і цього.

Довгі роки Я. Кадар вважався найбільш „ліберальним” партійним керівником у комуністичних країнах Східної Європи. Йому приписують майже головну роль у „лібералізації” Мадяричини. Однак останніми роками мадярській партійній чиновники нової формації прийшли до висновку, що Кадар є однією з головних перешкод на шляху відновлення багатопартійної системи та інших інституцій, притаманних демократичному суспільству.

У нинішніх партійних керівників з'явився і формальний привід позбутися Яноша Кадара. 76-річний колишній лідер тяжко хворий, мабуть, на рака легень. Його усунення зі всіх постів в очах населення країни в цьому випадку виглядає цілком логічним.

На останньому пленумі ЦК було вирішено запровадити так звану робітничу міліцію до складу регулярної армії. Міліції була створена органами мадярської державної безпеки після придушення революції 1956 року і спочатку займалася переважно організацією репресій проти вільнодумців. Пізніше її ролія звелася до охорони членів уряду, а також партійних і державних установ.

Вшанують пам'ять Г. Китастого

Дітройт. — У суботу, 14-го жовтня ц.р., в залі Гантер коледжу в Нью Йорку, о год. 7:30 вечора відбудеться святковий концерт для відзначення п'ятої річниці смерті св.п. Григорія Китастого.

Програма концерту складатиметься із творів та обробок Китастого у виконанні збірної ансамблю молодих бандуристів з Північної Америки та Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка.

Наступного дня буде відслужена Панахида та відбудеться посвячення надгробного пам'ятника на цвинтарі св. Андрія у Бавнд Бруку, Н.Дж.

Річниця смерті Г.Т. Китастого була в дні 6-го квітня ц.р. В цей час відслужено Панахиду в різних осередках української діаспори, що можна вважати початком періоду відзначення його славної пам'яті. Наукова комісія при Товаристві Українських Бандуристів готуватиме спеціальне видання музики Г. Китастого для кобзарської молоді. Також кобзарські табори цього літа: у Мюнхені від 17-го до 29-го липня; на одумській оселі „Україна” в Лондоні, Онг., від 30-го липня до 13-го серпня; та на оселі Всіх Святих УПЦ у Емментоні, Па. від 13-го до 27-го серпня будуть присвячені пам'яті довголітнього вчителя кобзарського мистецтва.

Вищезгаданий концерт і посвячення пам'ятника будуть завершеним вшанування пам'яті визначного композитора, довголітнього керівника Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка, та вчителя і духового батька кобзарської молоді в діаспорі.

СВЯЧЕНЕ І ФЕСТИВАЛЬ В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. — Парафія церкви св. Івана Хрестителя в Гантері влаштує в неділю, 14-го травня ц.р., Свячене, а в суботу і неділю 8-го і 9-го липня ц.р. Український фестин, на який запрошують любителів Гантеру із ЗСА і Канади відбуту в цей час вакації в „Гантерських Карпатах”.

В АМЕРИЦІ

КОЛИШНІЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ президент Джиммі Картер заявив у понеділок вечором, 8-го травня ц.р., що в Панами вибори були пошаровані і то за допомогою війська в користь кандидатів підтримуваних генералом Мануелем Норіегою. Дж. Картер перебував у Панами під час виборів, як провідник міжнародної комісії, яка мала слідувати за правильністю перебігання виборів. „Уряд виграв вибори шахрайством й тим самим ограв громадян Панами з їхнього законного права”, — сказав Дж. Картер перед кореспондентами засобів масової інформації, додаючи, що він надіється, що цілий світ гостро зареагує та осудить диктатора, який обікрав і обманув свій власний народ.

З УВАГИ НА ВЕЛИКЕ ЧИСЛО небезпечного наближення до себе літаків в повітрі витрачено великі суми грошей на винахід такої апаратури, яка б могла заздалегідь попереджати чи давати об'єкти зближаються до себе на небезпечну відаль. Тому коли Федеральне управління летунства подало до відомо, що кінчає перевірку саме такого інструменту, який зможе заздалегідь попереджати про надходячу небезпеку у повітрі для літаків, то багато осіб, що в той чи інший спосіб пов'язані з летунською індустрією зраділи такою вісткою. Коли цей інструмент буде одобрено, тоді всі пасажирські літаки будуть мусити забезпечитися такими інструментами до кінця 1991 року.

ГУБЕРНАТОР НЬЮЙОРКСЬКОГО стейту Маріо Квемо, у своїй промові перед міською асоціацією правників в Нью Йорку, розмалював застрашуючу картину злочинства у місті, а тоді представив свої пропозиції як поборювати зріст злочинств, наркоманства та інших кримінальних переступлень закону. Однак, як твердять відповідальні за ці ділянки міські чиновники, губернатор М. Квемо ні разу не висловився ясно про те, хто і звідки покрити кошти ним пропонованих планів.

ВИКОРИСТОВУЮЧИ КРАЩІ політичні відносини між своїми країнами, американські та советські вчені міжпростірних наук без шуму і розголосу спільно вивчають та досліджують планети. Це вперше советські вчені беруть участь в американських планетарних дослідках теперішньої місії радара-топографічного судна „Магеллана”, який якраз тепер є в дорозі на Венеру. Американські вчені заявили, що різного роду дані, які їм подали советські науковці зі своїх недавніх польотів на Венеру, дуже допомогли у підготові радара-топографічного сателіта „Магеллана” до його специфічних завдань у з'ясуванні фотоподібних зображень Венери. Науковці з обидвох країн і навіть їх уряди погоджуються з тим, що такі спільні дії можуть бути початком більш довірливих наукових співдія, а не як досі, коли кожна країна старалася оповити таємничістю дослідні своїх міжпростірних польотів.

Громада Філадельфії відзначить 60-річчя ОУН

Філадельфія, Па. (М.Б.). — Тут в суботу, 29-го квітня 1989 р. в Українському Освітньо-Культурному Центрі в поплудневих годинах відбулося засідання Президії громадського комітету, завданням якого є підготувати відзначення 60-річчя створення ОУН і 80-річчя з дня народження провідника цієї ОУН сл.п. Степана Бандери. Засідання відкрив, а ним проводив голова громадського комітету Микола Бачара. Рішено ці дві великі дати відзначити святою Академією і Богослуженням в українських церквах в наміренню українського народу в неділю, 15-го жовтня ц.р. Святова Академія відбудеться цього ж дня у відновленій залі Українського Освітньо-Культурного Центру у Філадельфії в поплудневих годинах.

Святочне слово виголосить молодий політичний громадський діяч д-р Аскольд Лозинський з Нью Йорку, а до участі у мистецькій частині запрошено філадельфійський хор „Прометей” під керівництвом маестра Михайла Дябологі і фортепіановому супроводі піаністки Ірини Пелех-Зварич.

„Рятуємо козацькі могили”

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Під таким заголовком надходять тривожні вістки з України про затоплення водою славних козацьких могил на Волині, під Берестечком. Велика історія козацьких часів загрожена на цілковите знищення. Ось що діється на Волині в Рівненській області.

Поблизу міста Рівне діє велика атомова електростанція, тепер там працює три реактори, а в стадії будови є четвертий. Прикінці цього року четвертий реактор має бути готовий і пущений в рух. На охолодження теперішніх трьох атомових реакторів електростанції беруть воду з річки Стир. На три реактори води зі Стиру наразі вистачає, за заявою головного інженера В.М.Боднаренка, але якщо буде пущено четвертий реактор атомної електростанції, води не буде вистачити. Як заявляє інженер В.М.Боднаренко, вже є зроблені плани висипати на річці греблю, щоб затримати воду. Далі інженер В.М.Боднаренко заявляє, що планується дальша розбудова електростанції, будуватимуться ще два реактори, ч. 5 і ч. 6. Якщо здійснити заплановані проекти та побудувати таку греблю, тоді буде затоплено 2,500 гектарів найкращої плодородної землі, будуть загрожено декілька сіл. Під затоплення підпадає історія козацької доби, козацькі могили під Берестечком, разом з двома церквами, які стоять на території козацьких могил. На цьому місці, в 1651 році Гетьман Богдан Хмельницький розгромив польську королівську армію. На полях тоді бою поховані всі ті, що загинули. Кілька останніх років там працювала експедиція археологів. Археологи знайшли багато унікальних речей: як шаблі, пістолі, гаківниці, кулі, комплекти похідної гетьманської канцелярії, похідної церкви та інші історичні цінності. Всі ці експонати зложені в Музеї козацьких могил в селі Плешаєва. Питання скільки цих таких історичних експонатів лежить під землею не викопаних, не буде вивчено, якщо вони будуть затоплені водою, бо ніхто вже більше не зможе робити історичних експедицій. Пропаде унікальна історія козацьких часів, пропаде музей героїчної слави, пропаде церква, пропаде історія для майбутніх поколінь.

В згаданих околицях, є ще інші історичні поховання, які підлягають під затоплення. Це село Вербень, де виявлено величезні поховання з тих часів, або в селі Коритне, де теж виявлено великі поховання козацьких воїнів.

Діячі української культури і Спільноти Письменників України в місті Рівне широко розгортають діяльність під гаслами „Рятуємо нашу святиню!”, „Борімося поборемо!” Вони домагаються, чому досі не виявлено стану радіаційної ситуації на Рівненщині, чому це окутано таємницею? Чому ми й досі ведемо, ніби після чорнобильської катастрофи не було радіоактивних опадів у наших північних районах? Чому, наприклад, громадськість і досі не знає, до якого часу в північній районі Рівненщини завозяться молоко з південних районів. Як повідомляє рівненська обласна газета „Зміна”, понад 100,000 людей підписали протест проти місцевих бюрократів.

Ось що пише письменник Євген Шморгун з Рівного в газеті „Зміна”: „Великий поет Т.Г.Шевченко, 175-річчя ювілей якого відзначає в цьому році весь світ, писав про полє Берестецької битви: „Почорніло я зелене, та за вашу волю”. Невже нам не болять, яка саме доля уготована полю ратного і духовного подвигу наших предків. Не промовчимо, давайте скажемо своє слово. Скажемо сьогодні, а бо завтра буде запізно. Чекаємо ваших листів. І хай усіх осіб велика віра Кобзаря: „Борітеся — поборете!”

Шевченківські читання проходять по деяких осередках українського поселення на американській землі від кількох років у час, коли українці відзначають Шевченківські роковини. Цього року ці читання дійшли й до Філадельфії. Це тим більше знаменне, що в цьому році українці відзначають 175-річчя з дня народження нашого Кобзаря. До Філадельфії прибули представники української літератури: літературний критик Іван Дзюба, історик і письменник Раїса Іванченко, літературознавець Микола Жулинський і поет Ігор Ринарук. Перший виступ гостей з України у Філадельфії відбувся в залі Українського Культурно-Освітнього Осередку. Гостей привітав голова Осередку д-р Олександр Черник. Першу половину програми вела д-р Лариса Ониськевич, яка представила доповідачів.

Першою виступила Раїса Іванченко. Вона закінчила історичний факультет Київського університету і працює доцентом кафедри історії в тому ж університеті. Іванченко є автором історичних романів, в основі яких лежать події з давньої історії українського народу: „Клятва“, „Гнів Перуна“ і „Золоті стремени“, а також книжок оповідань „Любити не просто“ і „Не розминись із собою“ та наукової монографії „Михайло Драгоманов“. У своєму виступі Іванченко підкреслила значення Шевченкового слова як прапора для національного відродження. У Шевченковому слові постійно відчувається дух української нації, на спадщині Шевченка тримається наш національний дух. Саме тепер постала необхідність донести Шевченкове слово до широких

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ЧИТАННЯ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ

мас, щоб відродити у цих масах почуття національної гордості, а тим самим змусити ці маси утримати українську мову і сприяти творенню української культури. Для цього треба використати нову хвилю демократизації, що проходить в СССР під гаслом „перебудови“ і „гласності“. Україна повинна використати оцей подув демократизації й відродити українську мову як державну. Для того створено в Україні Товариство української мови імені Шевченка.

Другим виступив поет Ігор Ринарук, який працює в редакції журналу „Дніпро“. Ринарук видав збірку поезій „Висока вода“ та „Упродовж снігопаду“ і привіз першу збірку поезій Оксани Пахльовської (дочки Ліни Костенко). Долина храми“. Ігор Ринарук повідомив, що Шевченко мусить говорити на повний голос і саме тепер у видавництвах „Дніпро“, де він працює, виходить повний „Кобзар“, в якому будуть і ті Кобзареві твори, що їх до тепер виключали чи фальшували. Як представник молодого літературного покоління, Ринарук говорив, що тепер, відчуваючись, прийшла пора змін і надій, коли український народ мусить знайти почуття гідності, повернення національної свідомості та виявити сильнішу ініціативу організувати своє власне життя. Поет прочитав свій вірш „Перед автопортретом Шевченка зі свічкою“, в якому заявляв, що йому, молодому поетові, світить ота маленька свічка з портрета Кобзаря.

Наступних двох доповідачів представив професор

Мирослав Лабунька. Першим виступив Микола Жулинський. Микола Жулинський — це дитина війни: він народився 25-го серпня 1940 року в селі Новосілки на Волині. Війна розбила родину, його батько проживав нині у ЗСА. Власними силами він закінчив Київський університет та аспіран-

ником „шестидесятників“, підтримуючи свій голос таких поетів, як Вінграновський, Голобородько, Драч, Костенко та Симоненко. У працях про Сквороду і Білецького він вимагав студіювати українську літературу у зв'язку з західноєвропейською літературою. В той час він і написав працю

Виступав Іван Дзюба

(Світлана Б. Олександрівна)

туру Інституту літератури імені Шевченка Академії Наук УРСР і працює заступником директора того ж Інституту. Він автор літературознавчих праць „Пафос життєствердження“, „Людина як міра часу“ і „Наближення“ — огляд творчості дев'яти кращих прозаїків теперішньої України. Жулинський не перший раз в Америці: тепер він приїхав на дослідну роботу і працює над темою про творчість Винниченка. Він нагадав, як перед десяти роками, будучи у Нью-Йорку, йому показали на вулиці Йосипа Гірняка, та він не мав тоді відваги підступити до геніального актора. Тепер він прибув до Філадельфії, щоб відвідати його могилу. Жулинський відповідав на великій мірі за презентацію усіх тих письменників, які були знищені чи заборонені, а тепер поволі повертаються до українського читача. Це він автор статтей про Хвильового, Винниченка та інших раніше заборонених письменників. Він повідомив, що підготується видання 80-томної бібліотеки української літератури, як і антології українських поетів. Вже вийшов перший том української літературної енциклопедії, в якій знайшли місце і письменники, які жили, чи живуть за кордоном, як Іван Багряний, Василь Барка, Віра Вовк і інші. Запланована антологія поетів, які живуть за кордоном. Літературний процес один, він охоплює і тих письменників, які живуть і творять в Україні, і тих, які живуть в чужих країнах і творять для української культури.

Наступним виступив Іван Дзюба, ім'я якого широко відоме не тільки українцям на поселеннях, але й в широкому літературному світі. Це в 1972 році піднялася голосна хвиля в обороні Івана Дзюбу у всьому світі, коли його переслідували й заарештували.

В першій книзі критичних нарисів „Звичайна людина чи міщанин“ (1959) він засуджував графоманію, що розпалося в українській літературі, яку урядові чиновники заохочували в провінційній заміській провінції. В той час Дзюба став реч-

„Інтернаціоналізм чи русифікація“ (1965), де показав як режим відійшов від принципів національної політики, що її заплінував Ленін, і почав русифікувати Україну і нищити українську інтелігенцію. Цей твір Дзюби став широко поширюватися в самвидавних копіях і був надрукований на Заході в 1968 році та в перекладах на чужі мови. Тоді почалися переслідування Дзюби, а в 1972 році його заарештували і виключили зі Спілки письменників України. Романи він мусив жити в ізоляції. Книжка „Грані кристалів“ (1978) мала бути запереченням „Інтернаціоналізму“ і русифікації, що й дало основу наново прийняти його до Спілки письменників. Але це не повернуло критику Дзюбу в українській літературній процес. Він написав кілька критичних літературознавчих праць, та всі вони на теми літератури інших народів. Лише з новим подумом від „перебудови“ і „гласності“ Дзюба почав писати на теми української літератури і ці праці друкує в літературних журналах і періодиках. Завдяки цій новій хвилі ми маємо змогу вітати Івана Дзюбу на американській землі. Дзюба так і поставив питання, як дійшло до того стану, отієї трагічної ситуації, яка тепер і в українській літературі і в українській культурі і взагалі в житті українського народу. І він відповідає, що сталося з тому, що люди, які бачили, до чого котиться режимна політика, не мали можливості протестувати. Кожний протест спиноували урядові кола переслідуваннями і наклепами, кожний вільний голос заглушували яриком націоналізму. Сьогодні, коли стало вільніше, інтелігенція, головні письменники, почали обороняти мову, а з нею і культуру українського народу. Чорнобильська катастрофа показала теж, що і екологію не добре. В Україні є 40 відсотків всіх ядерних станцій СССР. Люди побачили, що їм треба вирішувати справи не тільки культури, але й екології, самого способу життя, бо інакше грозить загибеллю. Україна це суверенна республіка, вона визнана і в Об'єднаних Націях і має своє представництво. Треба тільки, щоб проявила свою власну думку. Сам народ мусить визначувати свою долю і контролювати своє життя.

Треба більших зв'язків з іншими народами, треба зв'язків з українцями, які живуть в інших державах, на інших континентах. Все те, що створено українцями, не зважаючи на місце їх проживання, належить українській культурі. В Україні ні тепер твориться Український рух, що повинен бути виразником отих ідей, що їх по традиції Шевченка відроджує нова хвиля демократизації. Нам треба звертатися до Шевченка і треба зробити все, щоб ідеали Шевченка були живі. Все це треба і робити обережно, бо є багато прихильників нової хвилі демократизації, але теж і багато її противників.

Після доповідей були запитання, що цікавило присутніх: як це так, що після 70 років існування УРСР як незалежної держави в рамках федерального союзу, Україна докотилася до того стану, що їй загрожує загибель, загибель основного фактора її культурного життя — мови. У відповіді доповідачів присутні довідалися, що йде акція за повернення Василя Стуса українському читачеві і саме Микола Жулинський підготував вже відповідну статтю для „Літературної України“, що йде акція по охороні історичних пам'яток, що невинне питання про принадлежність Київської Русі тільки тому, що немає на факультеті історії в українських університетах, навіть у Києві, спеціальних програм, що займалася би історією Київської Русі, а всі праці пишуть російські історики. Були і питання про дисидентів і про українські церкви.

Того ж самого дня в Українському Культурно-Освітньому Осередку у Філадельфії була відкрита мистецька виставка мистців України. Кілька десятків картин наших мистців показали нові форми вислову молодих мистців, і це теж доказ, що заходять зміни в мистецтві і дають мистцям змогу експериментувати, шукати нових форм вислову і нових тем. Виставку відкрила професор Рената Голд-Триніт.

Місцевий щоденник „Філадельфій Інквірер“ прислав свого представника для інтерв'ю з Іваном Дзюбою. Наступного дня на сторінках цього щоденника була стаття про Івана Дзюбу і його думки про Україну і загально про мистецтво у світі „перебудови“ і „гласності“.

Наступного дня відбулася зустріч наших гостей з Україною зі студентами в найкращому у Філадельфії університеті, що носить назву університету Пенсильванії. Кілька десятків студентів, головні українських, вислухали виступи кожного з чотирьох наших літературних діячів, що говорили більше про сучасну ситуацію в Україні та намагалися піднести українську культуру і взагалі загальне життя в Україні. Цікаві були питання, що їх ставили наші студенти вже і тим, що всі питання були поставлені українською мовою, і то правильно, що мусило здивувати і самих доповідачів — це ж говорили молоді люди, які не тільки виросли, але й народилися на чужині, та й вже в другому і третьому поколіннях. Молодих цікавили проблеми молоді і вони почували, що й моволь в Україні шукає своїх нових виявів.

Третього дня відбулася велика зустріч зі студентами університету Дя Саль у Філадельфії (у Філадельфії є п'ять великих університетів, в кожному кілька десятків тисяч студентів). Зустріч організувала група українських професорів, які викладають у цьому університеті: Леонід Рудницький, Мирослав Лабунька, Юрій Перфецький. Знову виступили всі чотири доповідачі, а їхні доповіді перекладали на англійську мову проф. Леонід Рудницький та проф. Юрій Перфецький. На залі було понад 200 студентів, зацікавлених проблемами Сходу Європи, а головне України. Це була нагода навітати проблему України як великої європейської нації.

Після доповідей були запитання, що цікавило присутніх: як це так, що після 70 років існування УРСР як незалежної держави в рамках федерального союзу, Україна докотилася до того стану, що їй загрожує загибель, загибель основного фактора її культурного життя — мови. У відповіді доповідачів присутні довідалися, що йде акція за повернення Василя Стуса українському читачеві і саме Микола Жулинський підготував вже відповідну статтю для „Літературної України“, що йде акція по охороні історичних пам'яток, що невинне питання про принадлежність Київської Русі тільки тому, що немає на факультеті історії в українських університетах, навіть у Києві, спеціальних програм, що займалася би історією Київської Русі, а всі праці пишуть російські історики. Були і питання про дисидентів і про українські церкви.

Того ж самого дня в Українському Культурно-Освітньому Осередку у Філадельфії була відкрита мистецька виставка мистців України. Кілька десятків картин наших мистців показали нові форми вислову молодих мистців, і це теж доказ, що заходять зміни в мистецтві і дають мистцям змогу експериментувати, шукати нових форм вислову і нових тем. Виставку відкрила професор Рената Голд-Триніт.

Місцевий щоденник „Філадельфій Інквірер“ прислав свого представника для інтерв'ю з Іваном Дзюбою. Наступного дня на сторінках цього щоденника була стаття про Івана Дзюбу і його думки про Україну і загально про мистецтво у світі „перебудови“ і „гласності“.

Наступного дня відбулася зустріч наших гостей з Україною зі студентами в найкращому у Філадельфії університеті, що носить назву університету Пенсильванії. Кілька десятків студентів, головні українських, вислухали виступи кожного з чотирьох наших літературних діячів, що говорили більше про сучасну ситуацію в Україні та намагалися піднести українську культуру і взагалі загальне життя в Україні. Цікаві були питання, що їх ставили наші студенти вже і тим, що всі питання були поставлені українською мовою, і то правильно, що мусило здивувати і самих доповідачів — це ж говорили молоді люди, які не тільки виросли, але й народилися на чужині, та й вже в другому і третьому поколіннях. Молодих цікавили проблеми молоді і вони почували, що й моволь в Україні шукає своїх нових виявів.

Третього дня відбулася велика зустріч зі студентами університету Дя Саль у Філадельфії (у Філадельфії є п'ять великих університетів, в кожному кілька десятків тисяч студентів). Зустріч організувала група українських професорів, які викладають у цьому університеті: Леонід Рудницький, Мирослав Лабунька, Юрій Перфецький. Знову виступили всі чотири доповідачі, а їхні доповіді перекладали на англійську мову проф. Леонід Рудницький та проф. Юрій Перфецький. На залі було понад 200 студентів, зацікавлених проблемами Сходу Європи, а головне України. Це була нагода навітати проблему України як великої європейської нації.

Після доповідей були запитання, що цікавило присутніх: як це так, що після 70 років існування УРСР як незалежної держави в рамках федерального союзу, Україна докотилася до того стану, що їй загрожує загибель, загибель основного фактора її культурного життя — мови. У відповіді доповідачів присутні довідалися, що йде акція за повернення Василя Стуса українському читачеві і саме Микола Жулинський підготував вже відповідну статтю для „Літературної України“, що йде акція по охороні історичних пам'яток, що невинне питання про принадлежність Київської Русі тільки тому, що немає на факультеті історії в українських університетах, навіть у Києві, спеціальних програм, що займалася би історією Київської Русі, а всі праці пишуть російські історики. Були і питання про дисидентів і про українські церкви.

Того ж самого дня в Українському Культурно-Освітньому Осередку у Філадельфії була відкрита мистецька виставка мистців України. Кілька десятків картин наших мистців показали нові форми вислову молодих мистців, і це теж доказ, що заходять зміни в мистецтві і дають мистцям змогу експериментувати, шукати нових форм вислову і нових тем. Виставку відкрила професор Рената Голд-Триніт.

Місцевий щоденник „Філадельфій Інквірер“ прислав свого представника для інтерв'ю з Іваном Дзюбою. Наступного дня на сторінках цього щоденника була стаття про Івана Дзюбу і його думки про Україну і загально про мистецтво у світі „перебудови“ і „гласності“.

Наступного дня відбулася зустріч наших гостей з Україною зі студентами в найкращому у Філадельфії університеті, що носить назву університету Пенсильванії. Кілька десятків студентів, головні українських, вислухали виступи кожного з чотирьох наших літературних діячів, що говорили більше про сучасну ситуацію в Україні та намагалися піднести українську культуру і взагалі загальне життя в Україні. Цікаві були питання, що їх ставили наші студенти вже і тим, що всі питання були поставлені українською мовою, і то правильно, що мусило здивувати і самих доповідачів — це ж говорили молоді люди, які не тільки виросли, але й народилися на чужині, та й вже в другому і третьому поколіннях. Молодих цікавили проблеми молоді і вони почували, що й моволь в Україні шукає своїх нових виявів.

В. Білик переобраний головою

Надгасонської Округи УНСоюзу

В. Білик

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Представники відділів Українського Народного Союзу Джерзі Сіті та Байонну, зібрані тут 16-го лютого ц.р. на річних зборах Округи, переобрали одноголосно Володимира Білика головою Окружного Комітету Відділів УНСоюзу. Разом з ним були обрані до Окружної Управи Надгасонської Округи Микола Шеремета та Мирон Сірій — заступники голови, Осип Зубрицький — секретар, Галина Гаврилюк — касир та Павліна Балутянська, Стелла Раш і Анна Фріц — члени Контрольної комісії. Всім їм належали до попередньої Окружної Управи, висловлено признання за добре виконану працю в Окрузі.

Збори відкрив і ними провів В. Білик, як президент, та Галина Гаврилюк, як секретарка. До почесної Президії запрошено президентів зборів головного секретаря УНС Володимира Сохана.

Після прочитання протоколу з попередніх зборів, що його написав секретар О. Зубрицький, та прийняття цього протоколу, приступлено до звітування членів Управи. В. Білик склав свій звіт, в якому звернув увагу на малу участь представників відділів у зборах Округи, так попередніх загальних, як також в організаційних зборах. Докладніше розповів про свою участь у з'їзді

голів округ на Союзівці та про труднощі в організаційній праці, що її мають також інші Округи УНСоюзу. Вкінці він подякував всім членам Окружної Управи за співпрацю.

О. Зубрицький звітував коротко про свою працю в Управі, про участь в засіданнях та про списування протоколів з цих нарад та зборів. Він виправдав, що в останньому часі в наслідок нестатку і смерті дружини не міг бути більше активним і також подякував усім за співпрацю. Касир Округи Г. Гаврилюк подала докладні цифри приходів і розходів Округи та закінчила свій звіт ствердженням стану каси Округи — 1,624.40 дол. Після вибору Окружної Управи президентів подякував в імені всіх членів Управи за довіру та попро-

сив до слова головного секретаря В. Сохана.

В. Сохан розказав про працю УНСоюзу в його різних ділянках: забезпечення, фінансовий, видавничий, як також подав інформацію про акції УНСоюзу в обороні української справи і допомогу УНСоюзу дисидентам в Україні та тим, які прибули до Америки. Він також поінформував учасників нарад про розбудову Союзівки, адміністрацію Української Будівлі в Джерзі Сіті та працю Вашингтонського Бюро УНСоюзу. В імені Головного Екзекутивного Комітету В. Сохан склав подяку Окружній Управі за її працю та висловив признання організаторам нових членів М. Шереметі, секретареві 70-го Відділу, за прислання 10 нових членів, В. Біликові (секретар Від. 170-го) — 7 членів, Стеллі Раш (секретарка Від. 171-го) — 6 членів, Богданові Ясінському (секретар Від. 287-го) — 4 члени, Марії Савчак (секретарка Від. 25-го) — 2 члени та Володимирові Козакові (секретар Від. 213) за одного члена.

Збори закінчено обговоренням плану праці Округи на 1989 рік, після чого учасники наради ще довго приємно перекучили, що її підготували союзники під проводом Г. Гаврилюк, вели розмови на теми союзового та громадського життя.

Доки терпимо народ?

У цьому році, в третю річницю великої трагедії українського народу — нуклеарної катастрофи в Чорнобильській атомній електростанції, українська громада Торонто, за ініціативою молоді, згуртованої в Товаристві Української Студентської Молоді ім. М. Міхновського, та під патронатом відділу КУК в Торонто, влаштувала в середу, 26-го квітня, велику всенародну акцію протесту проти винищення українського народу, на цей раз вже не голодом, а нуклеарними смертоносними промінями.

О год. 7-їй вечора біля православної церкви св. Володимира з участю Владимира Ізидора Борського і митрополита проіграв о. П. Бублик, представник владики-митрополита Василя та багатьох католицьких і православних священиків при співі мішаного катедрального хору під керівництвом Н. Олійника був відправлений Соборний Молебень за український могостралний народ, вимолюючи у Господа ласку хоронити його від усіх нещастій і дарувати йому і його церквам мир і свободу.

Многочисленим українським народом закінчено Молебень, по якому з словом українською і англійською мовами виступив голова ТУСМ Мирон Галук, який вказав на велику трагедію українського народу, а через неї і нещастя для сусідніх, а то й дальших країн Європи. Бож чорнобильська катастрофа — це не стихійне нещастя, а факт, створений владою та керування її спеціалістами. Він закликав Горбачова припинити будову нових нуклеарних станцій в Україні і геніцид українського народу. Закінчивши своє слово,

МАЄМО НА СКЛАДІ
ПРАВОПИСНИЙ
СЛОВНИК
Г. ГОЛОСКЕВИЧА

Близько 40.000 слів, видання дев'яте. Нью-Йорк, 1966, стор. 451. Ціна 15.00 дол. за примірник і один долар за пересилку. Мешканців стеути Нью-Джерзі обов'язує додати до ціни 6% податку на продаж.

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

О.Т.

він представив очевидця чорнобильської події Людмила Литовченко-Гірчак — учительку з Києва, яка розказала про події тих днів. Затаювання правди, ігнорування, байдужість московських бюрократів, що не звертали жодної уваги на життя дітей, жінок, чоловіків, обдурювали і заспокоювали, що „все в порядку“, тоді коли дітей советських „вельмож“ і самих себе хоронили та ховалися, як щурі, по різних сховках. Коли атомові проміння нависли над Києвом, офіційний Київ Шербицького по наказу партії та уряду, для замирення ока маршував у параді 1-го травня на Хрещатику, щоб ще раз обманути світ. Тим разом не віддалось! Заговорив світ, бо Чорнобиль грізлив і йому. Всім стало відомо, чому власне Москва буде свої дешевенські атомні станції так густо в Україні. Промовць закликав всіляко допомагати українському народові у його боротьбі.

Виступи обох промовців з протестом проти поневолення України, її Церкви, народу, культури, геніциду, підтримали біля 2,000 учасників з Владикою і духом вестником, чисельними провідниками українського суспільно-громадського життя, молоді і всіма учасниками.

Після цього учасники з національними прапорами організованим порядком пройшли вулицями Торонто до церкви св. Миколая.

В. Діюк

Земляцке Об'єднання „Тернопільщина“

З глибоким сумом подямо до відома, що в понеділок, 24-го квітня 1989 р. після важкої, довгої недуги відійшов у Вічність на 76-му році трудовитого життя член нашої Управи

СВ. П.

НЕСТОР СУМ

кол. службовець Подільського Союзу Кооператив, член багатьох Товариств, Установ, Організацій у Тернополі, б. член Управи „Рідна Школа“ у Філадельфії, б. член Філадельфійського Відділу Патріархального Товариства, б. член Парламенту Раді церкви св. Архистр. Михайла у Філадельфії, заст. голови Управ 30Т.

Залишив у печалі: дружину — АННУ, дочку — ОКСАНУ з Родиною і ПІДКУ та дальшу Родину в Україні. Управа З. О. „Тернопільщина“

КОНЦЕРТИ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ДИРИГЕНТ
ВОЛОДИМИР КОЛЕСНИК

Концерти присвячені 175-літтю з дня народження Тараса Шевченка і порі перенесення домовини Поета з Петербургу до Канева.

Windsor, Ont. — Detroit — Sunday, May 21, 1989, 3:00 p.m.
Cleary Auditorium, 201 Riverside Dr. W.

Cleveland, Ohio — Saturday, May 27, 1989, 7:30 p.m.
Suyahoga Community College Auditorium
11000 West Pleasant Valley, Parma, Ohio

Toronto, Ont. — Sunday, May 28, 1989, 4:00 p.m.
Metro Convention Centre, 255 Front St. West

Chicago, Ill. — Sunday, June 11, 1989, 3:00 p.m.
Lane Technical H.S. Auditorium, Western and Addison Streets
Sponsored by Local Branch of U.C.C.

КВИТКИ МОЖНА НАБУВАТИ В КНИГАРНЯХ І КРЕДИТІВКАХ

До програми концертів уходить композиції і обробки Гната Хоткевича на тексти Поета, які ще ніколи не виконувалися.

Не оминіть нагоди послухати унікальну програму цих концертів, яка майбутнє не скоро повториться.

Д-р Юліян РАБІЙ
САМБІРСЬКА
БОГОРОДІЦЯ

МОНОГРАФІЯ
Стор. 81, ціна \$5.00.

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеути Нью-Джерзі обов'язує додати до ціни 6% податку на продаж.

Чи Ви вже вплатили свою пожертву на „ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД“ УАКРАДИ та СКВУ?

Ці дві установи заслуговують на Вашу фінансову підтримку!

Незабудьте переспати свій даток на адресу
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL
142 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003

ACT IN TV COMMERCIALS
"REAL PEOPLE NEEDED"
MAKE BIG MONEY
NO EXPERIENCE — ALL AGES. CHILDREN, TEENS, YOUNG
ADULTS, FAMILIES, ANIMALS, ETC.
HIGH PAY TV ADVERTISING CALL FOR CASTING INFORMATION
CHARM STUDIOS
(313) 542-8400 EXT. 6426

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи“
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302
Прошу змінити мою адресу:

„Свободи“ □ „Українського Тижнича“ □

„Веселки“ □

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я/прізвище

Адреса

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я/прізвище

Адреса

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ \$1.00.

СОЮЗІВКА

ПОШУКУЄ

РОБІТНИКІВ:

- ГОСПОДАРЯ (Maintenance)
- ГОСПОДИНЮ ДО ЗАРЯДЖЕННЯ KIMNAT (Head Housekeeping)
- РОБІТНИКІВ ДО ЗАГАЛЬНОЇ ПРАЦІ (кухаря і кухонних помічників)

Платня після умови. Постійна праця (Benefits).

Телефонувати або писати:

SOYUZIVKA

Ukrainian National Ass'n. Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-5641

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи“

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ
І ПОДИНОКІ ОСОБИ.

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів у тій справі не будесться

відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ
ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,

щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомова

Енциклопедія України

В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

Том I \$95.00
Том II \$95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$170.00
включно з пересилкою

Замовлення — нарахується ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ
ПЕРЕКАЗАМИ (м. О. і слати)

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Балтимор вшанував Т. Шевченка

У неділю, 16-го квітня, українська громада Балтимору вшанувала пам'ять Тараса Шевченка у 175-річчя з дня його народження скромним, але теплим і гідним святом.

Святочна академія в честь Тараса Шевченка відбулася в залі Дому Української Молоді заходами Відділу УККА. Свято почалося відспіванням „Заповіту“. Климентій Баб'як, голова Відділу УККА, відкрив свято словом, в якому зауважив, що в 175-річчя з дня народження нашого пророка та з огляду на вагомий подвиг в Україні нам треба пригадувати над тим, чи і як виконуємо заповіт Шевченка.

Святочну доповідь виголосив відомий громадський і політичний діяч Корнель Василук з Нью-Йорку, член головної управи ООЧСУ і довголітній виховець молоді. У своїй доповіді він вказав на винятковість появи генія, цього небуденного сина України. У світі існує Боже Провидіння, твердив доповідач, і це Воно не дає пропасти українському народові, посилавши йому в добу майже повного занепаду політичного і культурного життя поета з віщим розумом та з візією майбутнього. Тарас Шевченко в час, коли Україна „травою поросла і цвіллю зацвіла“, в правду „іжною спала“, вогненним словом пробудив свій народ та зрушив основи московської імперії. Доповідь зупинився також над феноменом культу Т. Шевченка між своїми і чужими. Навів він думки російського письменника Михайла Алексєєва, який вважав Т. Шевченка „найвидатнішим завоюванням“ на нашій планеті, неспорною зброєю

якого було „незде, тихе слово“, яким він завоював серця і уми мільйонів. Тому доповідачеві було прикро, що деякі наші українські науковці недавно попричали поетові незаслужені та кривдять ярлики. Тарас Шевченко став для українців національним прапором, він живе у наших серцях і умах та вказує нам шлях до волі.

В мистецькій частині свята Левко Івашко з школи українознавства відкривав вірші Шевченка „До Основ'яненка“. Не менше захоплювалися присутні і виступом солістки Віри Ганкевич-МекФітерс, яка при фортепіановому супроводі Галини Попович виконала думку „Карі очі“, „У переступку ходила“ та „Рушничок“. П. Майборода. Свято закінчило відспіванням національного гімну.

В другій частині свята висвітлено відеострічку із частинами великого добротного концерту, який відбувся у Львові в 1988 році. Присутні почули і побачили уривки з цього концерту: увертюру М. Лисенка до опери „Тарас Бульба“, А. Вахнянина „Шалійте, шалійте“ і М. Лисенка „Вічний революціонер“ у виконанні хору Львівського театру опери і балету ім. І. Франка під диригентурою М. Колесси. „Балюда про Довбуша“ у виконанні соліста С. Степана, старовинні українські народні пісні у виконанні тріо бадурісток, старинні думи, наспівані бандуристом О. Стаховим.

Найбільш зворушливим, однак, був виступ капелі хлопчиків і юнаків „Дударик“ зі Львова та на його фоні солістки Ніни Матвієнко.

Б.С.

Крайовий...

(Закінчення зі стор. 1)

мом та винесення цих оцінок цієї праці у формі резолюції. Крім того пленум заставившись над доцільністю дальшого тимчасового існування комітету для виконання окремих завдань, як видання Пропагандної Книжки та інші.

Для інформації громади належить згадати, що після вашингтонських святкувань комітет продовжував свою працю, полагоджуючи різні справи зв'язані з минулою працею — фінансові, організаційні, канцелярські та інші. Діловий Комітет відбув своє засідання 5-го листопада 1988 року у Філадельфії на якому були повні звітування із тих відзначань у Вашингтоні та обговорення різних справ причетних до роботи комітету. Слідуюче засідання відбулося 4-го березня 1989 року, також у Філадельфії, на якому з'ясували голова Д.К. та голови комісії із своєї праці. Один із головних був повний і роздільний фінансовий звіт Уляни Дячук, фінансового референта. У звітному часі від 8-го січня 1985 року до 2-го березня 1989 року всіх приходило було 416,301.09 дол., а всіх вилатків в тому самому часі було 389,165.59 дол., отже в касі осталося 27,135.50 дол. Звітодавцю пояснено, що 48 осіб-жертвовали зложили 16.5% всіх пожертв, а 41% пожертв прийшло від українських фінансових інституцій, між ними найбільша сума від УНСОУ. Решта пожертв прийшло від багатьох інших осіб та організацій.

Найбільше видатків мали три концерти у Вашингтоні — на суму 65,462.03 дол., канцелярія у Вашингтоні (внайм приміщення, поштові оплати, друки, телефони, платні працівників) на суму 33,560.10 дол., акція „Писанка“ — 18,884.83 дол. Комісія зв'язків з Урядом — 19,841.64 дол. та всі інші менші видатки.

На цьому самому засіданні

ні був прочитаний звіт Комітету комісії, який підписали Роман Барановський, Іван Винник і Володимир Сохан. Цей звіт точно збігається із звітним У. Дячук.

Тепер Діловий Комітет збирає й упорядковує документацію про святкування Тисячоліття в Америці. Це буде потрібне для виготовлення Пропагандної Книжки і зложення цих матеріалів в архівах. На засіданні комітету у листопаді минулого року було вирішено видати таку книгу щоб залишити документ святкувань Тисячоліття для історії. Для здійснення цього проекту комітет на цьому самому засіданні уповноважив голову Ділового Комітету д-ра Юрія Солтиса зайнятися організацією і роботою редакційної комісії, взявши до уваги думки і побажання присутніх членів відносно особового складу редакційної комісії. Згідно з цим рішенням, потвердженням засіданням у березні цього року, д-р Юрій Солтис попросив до редакційної комісії таких осіб (в азбучному порядку): Юрій Базилевський, Андрій Білик, Вячеслав Вишневський, Уляна Дячук, Осип Зінкевич, Василь Калінович, Надія Комарницька-МекКоннеллі, Іван Скопчик, Зенон Снілик, Юрій Солтис, Богдан Футей. Ю. Солтис скликає перше засідання цієї комісії на суботу, 27-го травня в канцелярії Митрополичої палати УКЦ у Філадельфії. Важним у цей час є щоб всі місцеві комітети чи особи, які були їх членами, прислали до канцелярії комітету в Нью-Йорку або до голови Ю. Солтиса різні матеріали про відзначування Тисячоліття в їх містах для використання у Пропагандній Книжці. Досі 25 місцевих комітетів вже прислали свої документи, а всім поінформували голову, що це незадовго зроблять. Всі громадяни повинні це зробити, щоб ця книга якнайповніше відображала відзначування Тисячоліття Християнства в Америці для майбутніх поколінь.

ВІДЕО СТІЧКИ

ЧЕНСТОХОВА ВЕРЕСЕНЬ 1988

Можна придбати ВІДЕО СТІЧКИ, на яких записані літургії — ПРОПОВІДІ — ПРОЦЕСІЇ — КОНЦЕРТИ які відбулися у ЧЕНСТОХОВІ у ВЕРЕСЕНЬ 1988 р. з нагоди святкування 1000-ліття Християнства України. ДАТОК 98.88 дол. за дві стрічки, чек виписати

MILLENNIUM COMMITTEE

161 Glenbrook Road, Stamford, CT 06902

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелян Твардовський

СК СУМ „Крила“ Чикаго — „Словак“ СК — 3:0
УАСТ „Леві“ Чикаго — „Буллетс“ СК — 2:0

Цими змаганнями, що відбулися в неділю, 16-го квітня ц.р., обидві наші дружини розпочали весняну рунду футбольного сезону. Сумівські „Крила“ зустріли сильний клуб „Словак“, з яким виграли вслідом 3:0. Реорганізовані „Леві“ перемогли турецький клуб „Буллетс“ „сухим“ вслідом 2:0.

УАСТ „Леві“ Чикаго — „Литовський“ СК — 2:0
СК СУМ „Крила“ — „Воканда“ СК — 1:0

В другий день змагань дружина „Леві“ здобула замітну перемогу з мінусорним результатом, литовським клубом, знову вслідом 2:0.

Сумівські „Крила“ в свою чергу виграли з клубом „Воканда“ 1:0.

В складі реорганізованої дружини „Леві“ виступають: Я. Дахнівський, О. Дахнівський, Р. Вахур, Ю. Іванюцький, Р. Іванюцький, Ю. Пітак, Й. Пітала, Й. Осічків, М. Ляйш, Т. Скот, В. Паріс, В. Немесі. Десять футболістів нашої дружини, що її реорганізував Яро Дахнівський, — це 19-20 річні юнаки.

Нова управа УАСТ „Леві“ Чикаго

Звичайні річні загальні збори УАСТ „Леві“, відбулися в неділю, 2-го квітня ц.р. Після вислухання звітів, ухвалення абсолютної уступальної управи, збори вибрали нову управу на біжучий діловий рік в такому складі: П. Стецько — голова, М. Панчишин — секретар, Р. Припхан — скарбник, М. Мартинюк — референт спорту, М. Дахнівський — провідник І-ої футбольної дружини, Я. Дахнівський — тренер, І. Лоско — провідник дружини „олдбойс“, І. Дяченко — менаджер домівок.

В часі Зборів наспіло повідомлення, що довголітній секретар УАСТ „Леві“ д-р М. Панчишин став вибраним до Іллінойської футбольної палати слави. Гратуємо!

Мирон Дахнівський

УСК Нью Йорк — „Сільвер Лейк“ СК — 1:1

В чергових футбольних змаганнях за чемпіонат III-ої дивізії Космополітальної Ліги, що відбулися в неділю, 30-го квітня ц.р., перша дружина УСК закінчила ремісним вслідом 1:1. До перерви, не заважаючи на можливість нашої дружини, вслід залишилися 0:0. Після перерви дружина УСК тримала ініціативу, завдяки якій Коваленко з гарної акції свого нападу здобув ведення 1:0 В дальшому ході гри наші футболісти створили декілька критичних ситуацій під воротами суперників, однак піднести вслід не зуміли. В кінцевій фазі тієї зустрічі гості провели швидко контратаку яку завершили голем і цим самим врятували одну точку. В переламку II-го дружини УСК ремісувала з резервою „Сільвер Лейк“ ідентичним вслідом 1:1. Єдиного голя для нашої дружини здобув Брендон.

С.К.

(от)

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Granite

Marble

Bronze

Що далі?...

(Закінчення зі стор. 2)

злочин. На жаль, за час окупації нас так залякали, що ми навіть у родинному колі уникаємо розмов про долю України. Дарма, що доля нації безпосередньо відбивається на долі кожного з нас. Страх цієї теми став постійним складником народнього українського мислення, що ще більше роз'єднувало народ і робило його безборонною жертвою імперіалістичної, антиукраїнської політики.

Зпочатком перебування та гаслом переходу до нового мислення закорінений страх, очевидяки, скоро розвіється і поступиться тверезому поглядом на націю, її долю та право під сонцем.

А право України має! І нічого злочинного в ідеї створення незалежної держави немає. Із заміною свавільних, диктаторських методів управління суспільством на методи управління за допомогою законів, із переходом до правової держави, ми відкриваємо, як реальне право статтю 72-ту конституції Союзу ССР, що проголошує: „За кожною союзною республікою зберігається право вільного виходу із Союзу ССР“.

Старі римляни казали: „Хто користується своїм правом, нічий прав не порушує“. Закон дає Україні право виходу зі складу Союзу ССР. Використання Україною цього права не порушує права жодної іншої союзної республіки. Із їхнього боку немає законних підстав чинити перепони Україні до виходу з Союзу. Якщо конституція проголошує це право, то використання його є нормальним правовим процесом. Це, між іншим, означає, що ми не є екстремістами. Навпаки. Для безболісного і найсправедливішого розв'язання складних проблем, що виникають з відокремлення України, доцільно буде пропонувати створення погоджувальної комісії з повноважень представників уряду України, Московщини та інших 13 союзних республік.

Я.К.

УСВТ „Ч. Січ“ — „Краковія“ СК — 0:5

Вдруге за порядком I-ша дружини „Ч. Січ“ зазнала такої високої поразки, цим разом в змаганнях на виїзді з польським клубом „Краковія“, що відбулися в неділю, 30-го квітня. Після відходу кількох чільних футболістів до професійних клубів наша дружина переходить кризу та реорганізацію складу, що досить дошкульно відбивається на рівні гри. Цим разом додатково бракувало багатьох чільних футболістів: М. Торія, якому помер батько, Д. Ромія, Б. Куцини, Т. Ігана та С. Джонса, які через різні перешкоди не змогли взяти участі в цих змаганнях.

„Краковія“ в сильному складі, в якому повні виступають новоприбулі футболісти з Польщі, є одним з кандидатів на чемпіона I-ої дивізії Гарден Стейт Ліги. В цій зустрічі господарі володіли ініціативою і вже до перерви вели 2:0. Після перерви „Січовики“ здобули голя, але суддя його не признав. В дальшому ході гри напад „Ч. Січ“ ще двократно створив добрі нагоди до здобуття голя, але Рауш і Наполі перестрілили поперек ворот „Краковії“. В свою чергу господарі з карного на початку піднесли вслід до 3:0 і до закінчення зустрічі встановили вслід 5:0. Склад „Ч. Січ“ в цих змаганнях: Т. Науменко, В. Науменко, І. Борук, Ф. Наполі, Брієнза, Дж. Наполі, Я. Твардовський, Г. Сергієв, Т. Рауш, М. Дворський, А. Мелет, М. Хамуляк.

АННА МИЦЬ, член УНС Відділу 327-го Т-ва „Запорожська Січ“ в Гемпстеді, Н.Й. померла 10-го квітня 1989 року на 95-му році життя. Нар. 1894 року в селі Дички, повіт Рогатин, Україна. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку сина Володара і Геррі, 4-ох внуків і 4-ох правнуків. Похорон відбувся 12-го квітня 1989 року на цвинтарі Кальварія Вудсайд, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Зеновія Зарицька, секр.

СТЕФАН БУЛАКОВСКИЙ, член УНС Відділу 75-го Т-ва „Запорожська Січ“ у Дітроїті, Мич. помер 21-го квітня 1989 року на 85-му році життя. Нар. 21-го листопада 1903 року в Тернополі, Україна. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дружину Марію і брата Михайла. Похорон відбувся на цвинтарі св. Ядвиги в Дітроїті Гайтс, Мич.
Вічна Їй Пам'ять!

Павло Павлик, секр.

ВАСИЛЬ НАБРИЖНИЙ, член УНС Відділу 256-го ім. св. Івана Хрестителя в Рівергед, Н.Й. помер 20-го березня 1989 року на 58-му році життя. Нар. 16-го травня 1930 року в Беттінг Шоллов, Нью Йорк. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Антонетту, дочок Рей Енн, Констанс, Діну, сина Віліяма і трох внуків. Похорон відбувся 23-го березня 1989 року на цвинтарі св. Івана в Рівергед, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

К. М. Безкорований, секр.

STARCA COMPANY
ESTABLISHED 1971
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ
ВИДАННЯ одержані в АРЦІ

РІЗНЕ

To MISS V. KINDRATIW
Foreing friends wants to
contact you.
Please call
R. Loo at (919) 477-0993

РОЗШУКИ

ВАЛЕРІЙ КРАМАРЕНКО
25 літ, уроджений на Полтавщині, пошукує
МАЗУРА ДИМИТРИЯ
ДАНИЛОВИЧА
з Полтавщини. Проситься зго-
пошуватися до УНСОУ з
Ukrainian National Association
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Тел. (201) 451-2200

HELP WANTED

ШУКАЄМО ЖІНКУ
для товариства старшої пані
у Вайтсоні (Квінс) Мешкання
на місці. Година праці і платня
за домовленям
Тел. (718) 767-6704

НА ПРОДАЖ

ПРОДАЄТЬСЯ ХАТА
в Кергонксоні на „Золотий Осені“, 2 милі від „Союзівки“. Заін-
тересованих прошу дзвонити
(914) 626-3255

РІЗНЕ

CHURCH BROCADES & TRIMS
Vestments or by the yard. For samples
write or call. Sorry we only speak English
AMERICAN CHURCH SUPPLY
945 S. Batavia Avenue
Geneva, IL 60134
(312) 232-8384

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕПАН БІЛИК, член УНС Відділу 288-го ім. св. Дмитрія в Бетлетемі, Па. помер 2-го квітня 1989 року на 68-му році життя. Нар. 23-го жовтня 1920 року в Норітсмонті, Па. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку сина Данила, дочку Ненсі і сестру Ольгу. Похорон відбувся 4-го квітня 1989 року на цвинтарі „Спасителя“ в Бетлетемі, Па.
Вічна Їй Пам'ять!

Дмитро Мушкетир, секр.

ГЕЛЕН М. РОДЖЕРС, член УНС Відділу 171-го ім. Леся Українка в Джерсі Сіті, Н. Дж. померла 2-го квітня 1989 року на 65-му році життя. Нар. 10-го квітня 1923 року в Аلبіоні, Па. Членом УНС стала 1940 році. Залишила у смутку: Рашалла, Джойс Енн Шерман, Джуліт Мей Пітер, Рональд Ерл Роджерс, Еліс Янковські, Ірену Кіні, Мері Елліс Куні-фер, Віліяма Д. Марсінковський. Похорон відбувся 5-го квітня 1989 року на „Говп Семетері“ в Аلبіоні, Па.
Вічна Їй Пам'ять!

С. Раш, секр.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в БРОК, БРООКЛІН,
NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

ЛІУС НАЙГРО — директор
Родина ДИМИТРИ

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout
the Metropolitan Area.

Tel.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ
СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЬО
ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЬО ЙОРК.